

विलवा

(यथा, रघुवंशे । १ । ३३ ।

“विलम्बितफलैः कालं स निनाय मनोरथैः ॥”)

मन्दले, ली। यथा,—

“विलम्बितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमान् ॥”

इत्यमरः ॥

मन्दत्वशीघ्रत्व उभयेतरत्वयुतेषु वृत्तविषयक-
गमनविशेषेषु क्रमात्तत्त्वादिनामनयं विलम्बिता-
दीनां चयाणां लयाणां तत्त्वादिकाः संज्ञाः ।
इति मधुः ॥ साङ्गैः ।

“द्रतामध्यघने दृतिं प्रयोगार्थं तु मध्यमाम् ।

शिश्याणां सुपरोधार्थं विलम्बितां समाचरेत् ॥”

इति वेदव्यवस्था ॥

वृत्तगीतादौ च प्रत्येकमवसरबोधार्थं कण्ठ-
स्वरादि विलम्बनात् । विलम्बन्ते करचरणद्वयः
प्रत्येकं गतिविशेषप्रदर्शनायाचेति विलम्बितम् ।
लवि ङ संसने धौचगव्यद्वयार्थादिति व्याधारे
क्तः । भावे क्तः इति मुकुटः । इति भरतः ॥
विलम्बगमनशीलपशुः । तद्वयथा । हिरद-
खड्गोद्यमहिषगोगवयचमरवराहाः । इति
राजनिर्घण्टः ॥विलम्बी, [नृ] त्रि, विलम्बविश्रुतः । इति विलम्ब-
शब्दादिनृप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, गीत-
गोविन्दे । ६ । ८ ।

“भवति विलम्बिनि विगलितलम्बा

विलपति रोदिति वाचकसंज्ञा ॥”

विशेषेण लम्बते इति । वि + लम्ब + णिनि ।
लम्बमानः । यथा, किराते । ५ । ६ ।

“उदितपद्ममिवारतनिःस्वनेः

पृथुनितम्बविलम्बिभिरमुदैः ॥”

पुं, ली। वस्तरविशेषः । यथा, वृहत्संहिता-
याम् । ८ । ३६ ।

“हेमलम्ब इति सप्तमे युगे

स्यादिलम्बि परतो विकारि च ।

शर्व्वरोति तदशु प्रवः स्मृतो

वत्सरो गुरुवशेन पञ्चमः ॥”)

विलम्बः, पुं, (वि + लम्ब + घञ् । डुम् ।) अति-
दानम् । तत्पर्यायः । अतिसर्जनम् २ । इत्य-
मरः ॥विलयः, पुं, (विशेषेण लीयन्ते पदार्था अस्मि-
न्निति । वि + ली + “एरच्” । इत्यच् ।)
प्रलयः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भाग-
वते । ७ । ६ । ३२ ।

“नख्येदमात्मनि जगदिलयान्मुमध्ये

शेषे ताना निजसुखानुभवो निरीहः ॥”

विनाशः । यथा, माघे । ६ । १७ ।

“द्विवोऽभुमिजमगमद्विषयं

किमिहास्यते वत मयाबलया ॥”)

विलना, ली, चेतवला । इति रत्नमाला ॥

वि(वि)लवाघः, पुं, (विले वाघो यस्य ।) जाह्नक-
जम्बुः । इति राजनिर्घण्टः ॥वि(वि)लवाघी, [नृ] पुं, (विले वसतीति । वस +
विनिः ।) सर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥ (रत्न-

विलासः

वासिनि, त्रि । यथा, महाभारते । १२।४३।२।

“अविः पशूनां सर्व्वेषामहिच्छ विलासिनाम् ॥
श्रेष्ठ इति श्रेष्ठः ॥”)

वि(वि)लशयः, पुं, (विले श्येते इति । श्रौ + अच् ।)

सर्पः । इति शब्दरत्नावली ॥ (विलासिनि,

त्रि । यथा, महाभारते । १४ । ६० । ६ ।

“सल्लुङ्गुख्यं तं नादं चासयानो मृगहिजान् ।

मासुषं चघनं प्राहृष्टो विलशयो मृहान् ॥”)

विलासन्, [नृ] त्रि, (वि + लस + श्रुट् ।) विलास-

युक्तः । यथा,—

“ब्रजसुश्रुवो विलासत्कलाः ।

अभवन् प्रिया सुरवैरिणः ॥”

इति हृन्दीमञ्जरी ॥

विलापः, पुं, (वि + लप + घञ् ।) अशुशोच-

नोक्तिः । तत्पर्यायः । परिदेवनम् २ । इत्यमरः ॥

अपि च ।

“क्रन्दनादौ विलापः स्यात् परिदेवनमित्यपि ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

विलापो ङः लज्जं वचः । इत्यञ्जुलनीलमणिः ॥

(यथा, गीतगोविन्दे । १ । २६ ।

“उन्मादमदनमनोरथपथिक-

वघजनजनितविलापे ।

अलिकुलसङ्कुलकुसुमसमूह-

निराकुलवकुलकलापे ॥”)

विलासः, पुं, यन्त्रम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

विह्वलः । इत्यमरटीका ॥

विलासः, पुं, (वि + लस + घञ् ।) हावमेदः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, कुमारे । ५ । १५ ।

“जतासु तन्वीषु विलासचेष्टितं

विलोलदंष्ट्रं हरिणाङ्गनासु च ॥”)

लीला । इति मेदिनी । (यथा, भागवते ।

३ । २५ । ३५ ।

“तेर्देशनीयावधवेरदार-

विलासहासेक्षितवामसङ्कतैः ॥”)

“लीलां विलासादयः प्रङ्गारभावजाः क्रिया
हावशब्देनोच्यन्ते । प्रियसमीपगमने यः स्थाना-
सनगमनविलोकनेषु विकारोऽस्मात् क्रोध-
क्षितचमत्कारसुखविक्रान्तं च विलासः । तथा
च ।

‘यो वल्लभां चाशुगतो विकारो

गत्यासनस्थानविलोकनेषु ।

तथा स्मृतं क्रोधचमत्कृतौ च

विक्रान्तचास्यगतं विलासः ॥’

तथाप्यत्र ।

‘तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियादिषु ।

तात्कालिको दयितालोकनादिभयः ।” इति

भरतः ॥ ३॥ अपि च ।

“गतिस्थानासनादीनां सुखनेत्रादिकर्मणाम् ।

तात्कालिकानु वैशिष्ट्यं विलासः प्रियसङ्गजम् ॥”

इत्यञ्जुलनीलमणिः ॥

अन्यच्च ।

“यद्रूपं तदभेदेन स्वरूपेण विराजते ।

विलीनः

आकृत्यादिभिरन्यादृक् च तदेकात्मरूपकः ।

च विलासः स्वांश इति घत्ते भेदद्वयं पुनः ॥”

तत्र विलासः ।

“स्वरूपमन्याकारं तत्तस्य भाति विलासतः ।

प्रायेणात्मसमं शक्त्वा च विलासो निगद्यते ॥

परमथोमनायस्तु गोविन्दस्य यथा स्मृतम् ।

परमथोमनायस्य वासुदेवस्य यादृशः ॥”

स्वांशः ।

“तादृशो न्यूनशक्तिं यो व्यनक्ति स्वांश इतिनः ।

सङ्घर्षणादिर्मत्स्यादियथा तत्तत् स्वधामसु ॥”

इति भागवतान्तम् ॥

विलासमन्दिरं, ली, (विलासस्य मन्दिरम् ।)

क्रीडाग्रहम् । इति कैचित् ॥

विलासविपिनं, ली, (विलासस्य विपिनम् ।)

क्रीडावनम् । यथा,—

“यदीयहन्तो विलोक्य विपदं

कलित्तनया जलोद्धतगतिः ।

विलासविपिनं विवेश सहसा

करोतु कुशलं हन्तो स जगताम् ॥”

इति हृन्दीमञ्जरी ॥

विलासविभवानसः, त्रि, जुम्बः । इति जटाधरः ॥

विलासिनी, ली, (विलासोऽस्या अस्तीति ।

विलास + इनिः । ङीप् ।) नारी । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (यथा, ऋतुसंहारे । ४ । ३ ।

“न बाहुयुग्मेषु विलासिनीनां

प्रयानि सङ्गं वनयाङ्गद्वानि ॥”)

वेष्टा । इति धनञ्जयः ॥ (यथा, महाभारते ।

३ । ४६ । १४ ।

“सिंहचारमगन्धर्वैः सा प्रयाता विलासिनी ।

बद्धाश्चर्य्येऽपि वै स्वर्गे दृष्टेनीयतमाज्ञतिः ॥”

विलासशालिनी । यथा, गीतगोविन्दे । १।४०।

“विलासिनि ! विलासति केलिपरे ॥”)

विलासी, [नृ] पुं, (विलासोऽस्यास्तीति । विलास

+ इनिः ।) भोगी । आलः । (उभयार्थे प्रमाणं

यथा, कुट्टनीमते । १८ ।

“तस्यां खगपतितदुरिव विलासिनां हृदय-

शोकसंजननी ॥”

“विले आवत इति विलासिनः सर्पाः पक्षे विल-

सनशीला भोजिनः ॥” इति तट्टीका । ॥ ३॥)

लज्जः । अस्मिः । चन्द्रः । इति मेदिनी ॥

सरः । हरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (विलास-

शीले, त्रि । यथा, रघुः । ६ । ४३ ।

“परमृताविरते च विलासिनः

सरवलेखलैकरसाः क्षताः ॥”)

विलीनः, त्रि, (वि + ली + क्तः ।) प्राप्तद्वीभाव-

हृतादिः । तत्पर्यायः । विदूतः २ हृतः ३ ।

इत्यमरः ॥ विश्रुतः । विशेषेण लीनः । यथा,—

“करादस्य भटे ननु शिखरिणी दृष्टति शिशो-

विलीनाः स्नः सखं नियतमवधेयं तदल्लोके ।

इति चक्षुःश्रोत्रपाशुचितनिष्ठताणापन्नित-

क्षितं विभद्देवो जगदवतु गोवहंनधरः ॥”

इति हृन्दीमञ्जरी ॥